

Πρωτοβουλία Δράσης για την Πόλη

23/10/10 φεστιβάλ «Εμ-φύτευσή» με προοπικές και θεματικές:

1. Τη διεκδίκηση δημόσιου χώρου και την επαναδιαμόρφωση του.
2. Τη κατανόηση της αναγκαιότητας ύπαρξης των δημόσιων χώρων για την επίτευξη του κοινωνικού αλληλοσεβασμού που δισμορφώνεται μέσω της πολυμορφικής κοινωνικής σχέσης την οποία παράγουν.
3. Η λειτουργία τους ως πεδίο συγνομης κοινωνικοπολιτικής ελεύθερης έκφρασης ιδεών και πρακτικών
4. Η συνάπλαση του κεφαλαίου και τη σύγχρονη πολεοδομία της εμπορευματοποίησης του δημόσιου χώρου και οι προβληματικές πτυχές.

Στη σημερινή κοινωνία που ο ρόλος και ο χώρος της κοινωνικοποίησης έχει μεταλλαχτεί με βάση τα πρότυπα και τις στάγκες του καπιταλισμού, με αποτέλεσμα, ο δημόσιος χώρος και η χρήση του να εγκαταλείπεται ή να αντικαθίσταται από το καπιταλιστικό πρότυπο διαιωνίζοντας και εδραιώνοντας: 1. τον καπιταλιστικό, δηλαδή την αντικατάσταση του κοινωνικού ένστικτου με του καπιταλιστικού 2. τον καπιταλιστικό απομικισμό και αντιγωνισμό στις σχέσεις μέσα στην κοινωνία 3. τη γκετοποίηση της κοινωνίας και το διαχωρισμό της ταξικά και κοινωνικά, η ταξική κοινωνία (η πυραμίδα των τάξεων), δηλαδή της σημάντιση με βάση την εξουσία προκαθορισμένης και επιβεβλημένης κοινωνικής και ταξικής ομάδας, που φυσικά, είναι αντιγωνιστική σε οποιαδήποτε άλλη σημάντιση που διακαπέχει και αφού δισμορφώνεται σ' ένα καθαρά αντιγωνιστικό-ταξικό σύστημα, έχει ως αποτέλεσμα την αποξένωση των κοινωνικών χαρακτήρων, χωρίς να δίνεται η ευκατοία στην κοινωνική συνεύρεση μεταξύ της κοινωνικής πραγματικότητας 4. την εμπορευματοποίηση των χώρων συγνομης που έχει ως επισκόλουθο την αλλοίωση και την καταστροφή του πολεοδομικού και οικολογικού χαρακτήρα, με αποτέλεσμα την αλλοίωση του κοινωνικού χαρακτήρα και της ταυτότητας του με την πολεοδομική πραγματικότητα. 5. Την καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος στερώντας έτσι το δικαίωμα στο κοινωνικό σύνολο να ζήσει σε ένα υγές χώρο και χρόνο μειώνοντας σε σημαντικό βαθμό το αίσθημα οικολογικής συνείδησης και της αναγκαιότητας του.

Το ζήτημα της κοινωνικής διεκδίκησης και δισμορφώσης του δημόσιου-κοινωνικού χώρου σημειώνεται στην σημώνυμη συλλογική λειτουργία και σήγουρα δεν θα έπρεπε να σημειώνεται κανένα κεφαλαιούχο, κρατικό και κομματικό μηχανισμό ή να αντικατοπτρίζεται δισμέσου ενός εξουσιαστικού μονιέλου οργάνωσης. Είναι ζήτημα βαθιά πολιτικό, αφορά την ισότητα και άμεση συμμετοχή όλων στην λήψη αποφάσεων. Είτε, τά στόμα -οι άμεσοι πολίτες- συναλέγονταν οι ίδιοι την τύχη των καθημερινών υποθέσεών τους και στο πως θα δισμορφωθεί η κοινωνική τους διάσταση. Το βλέπουμε στα παραδείγματα των κινημάτων πόλης που σαντούσσονται στη διεθνή κινηματική σφαίρα και σε μικρότερο βαθμό τοπικά. Αυτό συμβαίνει κάθε φορά που μία ομάδα στόμων-πολιτών πέρα από κόμματα, μηχανισμούς χειραγώγησης, οργανώσεις, γραφειοκρατίες κοκ, όχι για να καταλάβει την εξουσία, αλλά, τη διεκδίκηση της κοινωνικής διάστασης, την διεκδίκηση του συτελεότητου, διεκδικεί το δημόσιο χώρο, ως πεδίο άμεσης κοινωνικοπολιτικής απόφασης, τοπιθέτησης, διαμαρτυρίας, κοινωνικής ωρίμανσης, κοινωνικής πατιδείας και ως πεδίο δημιουργικότητας, συλλογικής και στομικής ελεύθερίας, απομικού και κοινωνικού συτοκαθορισμού.

Η επιθετική στάση του κεφαλαίου και του κράτους σανά το παγκόσμιο με το απεριόριστο κέρδος στο όνομα της "σανάπιεντς" διστοιχίουν την παγκοσμιοποιημένη εξουσία τους, καταστρέφοντας εν ονόματι συτής το περιβάλλον, την πόλη και καθετί που θα μπορούσε να αποτελέσει ένα ελεύθερο-κοινωνικό χώρο. Η συρρίκνωση (διωτικοποίηση) των ελεύθερων-δημόσιων χώρων που απέμειναν (πάρκα, πλατείες, κτήρια), η υστερική και φρικαλέα ανάπλαση της πόλης, οι κάμερες, η μετατροπή του κοινωνικού βίου και χρόνου σε εμπορεύματα, αποτελούν παρά μόνο μερικές από τις σκοτεινές πτυχές.

Δείγματα συτής της οργανωμένης επίθεσης-λεπλασίας βλέπουμε και σε τοπικό επίπεδο, πολλές φορές με το πιο βάρβαρο τρόπο φτνερώνεται το προσωπείο της τοπικής ελίτ -με παραδείγματα όπως η πλατεία Ελευθερίας, το παλιό Γ.Σ.Π, το παλιό δημαρχείο, η λίμνη του Μαγκλή, η συρρίκνωση του δημόσιου χώρου στο γεωγραφικό πεδίο της Τάφρου, ο καθεδρικός, η προπαγάνδα και η καταστολή στη πλατεία του «Μανώλη», η ποτοσπαγόρευση κ.α.

Ο δημόσιος χώρος ως μέρος της κοινωνικής πραγματικότητας προβάλει την ανάγκη διεκδίκησης του πεδίου, κοινωνικής θέσπισης και διεκδίκησης χώρων για τη δισμορφώση συγνομης, συιδιοταχειριζόμενου μη ιεραρχικού πεδίου κοινωνικής συναναστροφής και οργάνωσης μέσω της σημώνυμης συλλογικής λειτουργίας.

Η διεκδίκηση, η κατάληψη της κοινωνικής διάστασης είναι αναγκαιότητα η οποία πηγάζει δισμέσου της σύγχρονης επιβεβλημένης μορφής οργάνωσης του σύγχρονου πολιτισμού

Η πρόταση είναι η δισμορφώση κινηματικού κόμβου για την διεκδίκηση και δισμορφώση ελεύθερων-κοινωνικών-δημόσιων χώρων, στους οποίους η συγνομης κοινωνική οργάνωση μέσω αμεσοδημοκρατικών διαδικασιών και την οριζόντια συνέλευση, εξωθεσμικά και συιδιοθεσμιζόμενα να βρίσκονται αμεσο-παρεμβατικά απέναντι στις στάγκες και το πρόβλημα που προκύπτει στη γειτονιά, το πάρκο, την πόλη και όχι μόνο.

Ένωση Αναρχικών